

Filistin Üzerine

– M. Kuvancı · 06 Haziran 2010

Aslında bu konuda yazmak istemiyordum; çünkü kafasını, düşüncesini belli kalıplara göre şekillendirmiş insanların anlayamayacağı düşüncesiyle bu konuyu kurcalamayı ve insanımızın gaza gelmiş hamaset duygularını incitmeyi doğru bulmuyordum. Gelin görün ki Sait Faik'in tabiriyle "yazmazsam delireceğim" için bir Filistin yazısıyla geldim bugün.

90'lı yılların başıydı. 1980'li yıllarda İsmet Bozdağ tarafından hazırlanan "Abdülhamid'in Hatıra Defteri" (Sultan Abdülhamid Siyasi Hatıratım) adlı kitabı, daha sonra Mil Kemal Öke'nin "Saraydaki Casus, Gizli Belgelerle Abdülhamid Devri ve İngiliz Ajanı Yahudi Wambery" adlı kitaplarını ve daha ismini sayamayacağım Filistin üzerine yazılmış kitapları okuduktan ve bunları düşünce süzgecinden geçirdikten sonra Filistin hakkında hiç de olumlu düşündüğümü söyleyemem.

Mustafa Armağan "Abdülhamid'in Kurtlarla Dansı" adlı kitabı aslında daha derli toplu veriyor konuyu.

Okuduğum kitapların ifadesiyle 1897 yılında Theodor Herzl başkanlığında toplanan Dünya Siyonist Kongresi dünyanın dört bir yanında dağınık olarak yaşayan Yahudileri bir araya getirme ve bir Yahudi devleti kurmak için karar alır. Bu yeni devlet Filistin toprakları üzerinde şekillenecektir. Bu amaçla Theodor Herzl, danışmanı Kont Newlinski aracılığıyla Sultan Abdülhamid'e o meşhur teklifini yapar.

Filistin toprakları karşılığında 5 milyon altın (20 milyon sterlin)!.. Bu, iflasını açıklayan ve Duyun-u Umumiye ile ağır mali sıkıntıya düşen Osmanlı için bir can simididir. Bunun yanında Yahudi zenginler Avrupa'daki Osmanlı borç senetlerini, tahvilleri toplayacak, bunları devlete verecek ve Osmanlı'yı rahatlatacaktır.

Hepiniz bilirsiniz Abdülhamid'in cevabını: "Ben bir karış dahi olsa toprak satmam. Zira bu topraklar bana değil, milletime emanettir. Milletim bu toprakları kanlarıyla mahsuldar kılmışlardır..... Benim imparatorluğum parçalandığı zaman onlar Filistin'i karşılıksız bile ele geçirebilirler. Fakat yalnız bizim cesetlerimiz taksim edilebilir. Ben canlı bir beden üzerinde ameliyat yapılmasına müsaade edemem."

Theodor Herzl'in Filistin topraklarını almak için daha sonra birçok girişimde daha bulunduğunu yine aynı kitaplardan öğreniyoruz.

Peki, şimdi konuya gelelim. Sultan Abdülhamid'in satmadığı Filistin toprakları nasıl oldu da Yahudilerin eline geçti ve burada bir İsrail devleti kuruldu? Theodor Herzl ve adamları bunun siyasi alt yapısını hazırlayarak Filistinlilerin topraklarını parça parça satın aldılar. Bu arazinin, arsanın, evin değeri 40 altınsa 60 altın vererek, 100 altınsa 200 altın vererek gözünü para, altın hırsı bürümüş Filistinlilerin

topraklarını satın aldılar. Parça parça alınan topraklara Yahudiler gelip yerleştiler. 1948 yılında ise satın aldıkları bu topraklarda bağımsız İsrail devletini kurdular.

Sultan Abdülhamid'in satmadığı, benim satmadığım toprakları onlar para hırsıyla sattılar. Çünkü onlar benden daha akıllıydı!.. Abdülhamid pekala Filistin'i satar, ülkenin dış borçlarını öder ve saltanatını daha da uzatabilirdi.

Filistin için feryat etmek bir siyasi reklam haline geldi. Her şeyi İsrail'den bilmek, her komplo teorisinin ardında İsrail aramak, Yahudi düşmanlığı, ezilen, katledilen din kardeşlerimiz iyi prim yapıyordu merhametli ve okuma özürü Türk halkının oylarına talip olmak için. Bazılarının Filistin'i siyasi kaygılarla kullanmaya başlamasıyla bu konuda feryad-ı figan etmek moda oldu.

Halbuki dünyanın birçok yerinde ezilen, sömürülen, katledilen insanlar vardı. Kerkük'te soydaşlarımız, dindaşlarımız zulme, haksızlığa uğruyordu. Karabağ'da Azeriler katlediliyordu Ermenilerce. Doğu Türkistan'da Uygur Türkleri katlediliyordu yıllardır Kızıl Çin tarafından.

Ama oralarda reklam amaçlı kullanılacak ve Kur'an'da geçen "Lanetli millet yahudiler" ifadesi yoktu ve onlar prim yapmazdı. Üstelik onlar Türk'tü ve hatta Doğu TÜRKİSTAN'dı. Türkistan ifadesi korkunçtu. Çünkü Ziya Gökalp'in şu meşhur dizelerini çağırıyordu:

VATAN NE TÜRKİYEDİR TÜRKLERE, NE TÜRKİSTAN
VATAN, BÜYÜK VE MÜEBBET BİR ÜLKEDİR: TURAN

Bugün hala Doğu Türkistan'da Çin zulmü var. Yıllardır uygulanan bir asimile politikası var ve daha birkaç ay önce kapalı kutu Çin'den dünya basınına sızan katliam kareleri var. Çinin Doğu Türkistan'da yaptığı nükleer denemeler var. Çin'in Uygur kızlarını evlerinden zorla alıp götürmeleri var. Kafasına sıkılan kurşunlarla paramparça dağılan beyinlerin görüldüğü kareler var web sayfalarında.

Mayıs 2010 sayılı Doğu Türkistan'ın sesi olan İstiklal gazetesinin haberindeki ifade şöyle: "Doğu Türkistan'da kadın ve çocukların aldatılarak satılması hadiseleri devam ediyor. Gerek Çin merkezi hükümeti olsun, gerekse de müstemlekeci Çin hâkimiyeti olsun Uygur kadın ve kızlarını talan etmek, Uygur çocuklarını kandırarak Çin'in içeri eyaletlerine satmak, Uygur kızlarını kötü yollara düşürmek, Uygur erkek çocuklarını hırsızlık ve uyuşturucu kuryeliği yapmaya mecbur etmek gibi insanlık suçları işlemektedirler."

Ama onlar için giden yardım gemileri yok, onlar için şehit olma istekleri yok.

Filistin'i hiç sevemedim Abdülhamid Han'dan dolayı. Orada katledilen insanlar için yüreğim sızlamadı, içim kan ağlamadı diye yorumlanmasın bu. Çin'in katlettiği Doğu Türkistanlıya nasıl içim kan ağladıysa

Filistin'de İsrail kurşunuyla parçalanan, can veren çocuk için de yüreğim aynı ölçüde sızladı. Karabağ'da bir hamile kadına yapılan Rus zulmü nasıl kanımı iliklerime kadar donduruyorsa Filistin'deki insanlara yapılan da aynı ölçüde etkiliyor beni.

Bir Filistinli, İsraili bir çocuğu öldürse, katletse; bir Türk insanı, Rus, Alman, Çin, İngiliz vesair milletten herhangi birinin çocuğunu öldürse onun için de aynı duyarlılığı gösteririm. Çünkü bu insanlık içindir. Benim için haksızlığa uğrayan kişinin milliyeti değil her şeyden önce insanlığı önemlidir.

Filistin'in hala siyasi çıkarlar için kullanıldığını ve bu yardımların, feryatların samimi olmadığını düşünüyorum. İsrail'in yaptığı baskını ve insanları katletmesini asla ama asla onaylamıyorum; ama bu merhumlar üzerinden siyasi rant sağlamayı da ahlaki bulmuyorum.

Son olarak Yavuz Bülent Bakiler'in 5 Haziran tarihli yazısına aynen katıldığımı ifade ederek, o yazının son paragrafını aktarıyorum:

"Filistin Devlet Başkanı muhterem Mahmud Abbas Türkiye'ye geldi/geliyor. Bir Allahın kulu çıkıp, hazrete bir soru sorsa: "Ya Seydi dese, bizim Kıbrıs dâvâımızda, Müslüman Filistin, hep Kıbrıs Rum tarafını tuttu, niçin?" Mahmud Abbas'ın vereceği cevabı çok merak ediyorum. Siz etmiyor musunuz?.."